KAYA 2021

Çiler ÇİLİNGİROĞLU[1]

Canan KARATAŞ YÜKSEL

Berkay DİNÇER

Cengiz GÜRBIYIK

Ece SEZGİN

İzmir'in Karaburun İlçesi'nde 2015 yılından bu yana devam etmekte olan Karaburun Arkeolojik Yüzey Araştırması (KAYA) 2021 sezonu çalışmaları 1-15 Eylül tarihleri arasında gerçekleşmiştir[2].

Karaburun'un uzun erimli tarihsel süreçlerini peyzaj arkeolojisinin yaygın yaya yüzey araştırması yöntemleriyle belgeleyen araştırmada şimdiye kadar Alt Paleolitik Dönem'den Cumhuriyet Döneminin başına uzanan toplam 175 kültür varlığı tespit edilmiştir[3].

2021 yılı çalışmaları yarımadanın kuzeydoğu, kuzeybatı ve güneybatı kıyı kesimlerinde yoğunlaşmakla birlikte, iç kesimde kalan Parlak Mahallesi Sazadın Deresi Vadisi ve Eğlenhoca Mahallesi Yukarı Ovacık mevkileri de taranmıştır. Ayrıca Karaburun İskelesi'nin karşısında yer alan Büyük Ada'nın neredeyse tamamı bu sezon taranmıştır.

2021 araştırma sezonunda ikisi yeniden ziyaret olmak üzere toplam on iki yüzey araştırması biriminde (SU-*Survey Unit)* gezilmiş, toplam 29 arkeolojik alan (POI-*Point of Interest*) kayıt altına alınmıştır. Aşağıda 2021 sezonunda tespit edilen arkeolojik ve tarihi kalıntılar SU ve POI numaralarına göre sunulmaktadır (Resim: 1).

52 No'lu Yüzey Araştırması Birimi

POI.21.148

Bozköy Mahallesi Akçakilise Mevkii'nde, Bozköy Köprüsü olarak bilinen alanın yakınında, 51 m rakımda dağınık bir buluntu alanıdır. Alanda herhangi bir mimari kalıntı gözlenmemiştir. Bununla birlikte kalker ana kaya üzerinde, kuzey-kuzeydoğu eğimli yamaçtaki

1 Çiler Çilingiroğlu, Ege Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi, Bornova-İzmir.
Canan Karataş Yüksel, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Hatay.
Berkay Dinçer, İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Antropoloji Bölümü, Laleli-İstanbul.
Cengiz Gürbıyık, Celal Bayar Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü, Yunusemre-Manisa.
Ece Sezgin, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Muğla.

2 Araştırmaya Bakanlık temsilcisi olarak katılan Sayın Seval Tan'a desteği ve dostluğu için içtenlikle teşekkür ederiz. Ekip üyeleri: Koç Üniversitesi Dr. Öğr. Üyeleri Matthew Harpster ve Michael Jones; Doktora öğrencisi Dilara Nil Koçak; Ege Üniversitesi yüksek lisans öğrencileri Gizem Akcan; Nilüfer İdikut, Arkeolog İrem Karaarslan ve Mimar Cemre Akman. Tüm ekip üyelerine değerli katkıları için teşekkür ederiz.

3 Tüm yayınlarımıza web sitemizden erişebilirsiniz: karaburunyuzey.wordpress.com

toprak dolgu içinde az sayıda yontma taş (n=27) ve çanak çömlek (n=4) parçaları bulunmuştur. Yontma taşlar, çakmak taşından üretilmiş ve beyaz patinalıdır (Resim: 2). Tarihlendirme yapmak mümkün olmasa da, daha önce yarımadada keşfettiğimiz Epipaleolitik Dönem yontma taşlarına genel olarak benzemektedir[4]. Çanak çömlek parçaları ise Roma ve Osmanlı Dönemlerine tarihlenmektedir.

POI.21.149

Bozköy Mahallesi, Örenyeri Mevkii'nde zeytinlik içinde, 39 m rakımda yer alan dağınık buluntu alanıdır (Resim: 3). Alanda yoğun miktarda çanak çömlek (n=125), çatı kiremidi (n=12) ve az sayıda yontma taş (n=3) bulunmuştur. Çanak çömlekler ve çatı kiremitleri Roma Dönemi ve Geç Osmanlı Dönemi (19. yüzyıl) tarihlenmektedir. Yontma taşların dönemi belirsizdir.

76 No'lu Yüzey Araştırması Birimi

POI.21.150

Parlak Mahallesi, Köyiçi Mevkii'nde yer alan ve kilise olarak tespit edilen mimari kalıntıdır. Parlak köyünün eski Rum Mahallesi içinde yer alır. Kilisenin yeri köyün sakinleri tarafından ekibimize gösterilmiştir.

Yerel kayrak taşından yapılan kilise neredeyse tamamen tahrip olmuştur. Bununla birlikte var olan duvar kalıntılarında yer yer sıvalar gözlenmiştir. Yaklaşık kare planlı yapının girişi batısında yer almaktadır. Yapının içinde define çukurları tespit edilmiştir. Günümüzde alanın üzeri bitkilerle kaplıdır. Kilise yapısı 19. yüzyıl sonuyla 20. yüzyıl başlarına tarihlenmektedir.

POI.21.151

Parlak Mahallesi Köyiçi Mevkii'nde, su deposu ve çamlık olarak geçen alanda, 202 m rakımda bulunan bir yel değirmenidir. Yuvarlak planlı yapının iç çapı 3.8 m., duvar kalınlığı 0.85 m. ve duvarının korunan yüksekliği 2.6 m.'dir. Kayrak taşla inşa edilmiş yapının iç ve dış duvarlarında yer yer sıva korunmuştur. Yapının kapı genişliği 1.23 m.'dir. Yapı içinde bulunması gerekli değirmen taşı yerinde yoktur. Günümüzde içi çöp doludur. Yapının Geç Osmanlı ve Erken Cumhuriyet dönemlerinde kullanım gördüğü düşünülmektedir.

POI.21.152

Parlak Köyü Köyiçi Mevkii'nde, makilik bir alanda, 222 m rakımda bulunan bir yel değirmenidir. Yuvarlak planlı ve duvarları sıvalı yapı büyük oranda tahrip olmuş durumdadır. İç çapı 3 m., duvar kalınlığı 1.1 m. ve duvarının korunan yüksekliği 3.1 m.'dir. Yapının girişi batı-güneybatı yönlüdür. Korunan değirmen taşının boyutları 63X30 cm. olarak ölçülmüştür. Yel değirmeni Geç Osmanlı ve Erken Cumhuriyet Dönemlerine tarihlenmektedir.

4 Çilingiroğlu vd. 2020

POI.21.155

Parlak Köyü Köyiçi Mevkii'nde, 210 m. rakımda, iyi korunmuş durumda bir zeytinyağı işliğidir. İşlik, iki birim halinde düzenlenmiştir. Birimlerden ilki 5X9 m.; diğeri ise 7X9 m. ölçülerindedir. Yapının bir biriminde demir pres makinesi yer almaktadır. Diğer yapıda ise öğütme taşları görülmektedir. Yapı bölgeye özgü yerel kayrak taşından inşa edilmiştir. Girişi doğu cepheden sağlanmıştır. İşlik Geç Osmanlı ve Erken Cumhuriyet Dönemlerinde kullanım görmüştür.

POI.21.156

Parlak Mahallesi Köyiçi Mevkii'nde, 209 m. rakımda yer alan diğer bir zeytinyağı işliğidir. Dikdörtgen planlı yapı kuzey-güney yönlü konumlanmıştır. Kayrak taşlarla inşa edilmiş yapı tek bir birimden oluşmaktadır. Girişi güneyde yer almaktadır. Demir pres makinesi ve öğütme taşları korunmuş durumdadır. Yapıda dört pencere açıklığı bulunmaktadır. Batı cephesinin içinde ve dışında birer tane örme taştan yuvarlak formlu su kuyusu vardır. Yapının içinde bir dinlendirme havuzu yer almaktadır. İşlik Geç Osmanlı ve Erken Cumhuriyet Dönemlerinde kullanım görmüş, daha sonra terk edilmiştir.

77 No'lu Yüzey Araştırması Birimi

POI.21.153

Parlak Köyü Alan Mevkii'ndeki bir tarlada 182 m. rakımda bulunan bir su kuyusudur. Kayrak taşlardan inşa edilmiş yapı yuvarlak planlıdır ve iç çapı 0.54 m.'dir. Derinliği en az 2.2 m. olarak ölçülmüştür. Çevresinde bulunan çanak çömlekler ve çatı kiremitleri bu su yapısının Geç Osmanlı-Erken Cumhuriyet Döneminde kullanım gördüğüne işaret etmektedir.

POI.21.154

Parlak Köyü Alan Mevkii'nde, 178 m. rakımdaki makilik bir alanda köye ait eski mezarlık alanıdır. Alanda modern mezarların yanı sıra Geç Osmanlı Dönemi'ne ait mezar taşları yer almaktadır.

79 No'lu Yüzey Araştırması Birimi

POI.21.157,158,159,160

Saip Mahallesi Yalı Mevkii ve İskele Mahallesi Azmak Mevkiilerinde, düz bir kalker kayalığın üzerinde konumlanmış bir kaledir (Resim: 3). Kaleye ait mimari kalıntılar dört farklı alan numarası ile kayıt altına alınmıştır. Kale içinde yer alan iki mimari yapı POI.21.158 ve POI.21.159 olarak belgelendi. Kalenin sur duvarı POI.21.160 ve kale sur duvarı içinde herhangi bir mimari öğe ile ilişkilendirilmemiş buluntular POI.21.157 alan numaraları ile kaydedilmiştir.

Kalenin Doğu ucunda zeytinlik olarak kullanılan alanda yoğun miktarda Roma, Bizans ve Osmanlı Dönemlerine ait çanak çömlek parçaları (n=289) ve çatı kiremitleri (n=106) bu-

lunmuştur. Batısında ise 32 m rakımda mimari yapı kalıntıları ve bunlarla ilişkili olarak yüzeyde dağınık olarak çanak çömlekler (n=118), çatı kiremitleri (n=92), sürtmetaş (n=3) ve pişmiş toprak objeler (n=2) görülmüştür. İşlenmiş bir mimari parça da belgelenmiştir.

Tespit edilen yapılardan kuzeyde yer alanı kuru moloz taştan inşa edilmiş ve tamamen tahrip olmuştur. Tek duvar sırası korunmaktadır. Yapı, konumu itibariyle Karaburun merkezine ve iskeleye hakimdir. Söz konusu yapının güneyinde, yığın halinde çok sayıda moloz taş, az sayıda işlenmiş mimari parça vardır. Yapının önünde daha geç döneme ait tarım terasları görülmektedir. Bu alandan da çok sayıda çanak çömlek (n=86), çatı kiremidi (n=34), cam obje (n=2) ve künk parçaları (n=2) ele geçmiştir. Yapının batısında yuvarlak yapan, kapısı belli olan bir sur yapısı yer almaktadır. Sur yapısının üzeri günümüzde tamamıyla bitki örtüsüyle kaplıdır ve mimari kalıntılar oldukça zor seçilebilmektedir. Sur duvarı çevresinde ve yamaçlarda 35 çanak çömlek, 120 çatı kiremidi ve 8 mimari parçaya rastlanmıştır.

Aynı yerde Alt Paleolitik Döneme ait bazalttan üretilmiş düzeltili bir doğal parça bulunmuştur.

Alanın tamamında bulunan çanak çömlekler tipolojik olarak homojen nitelik sergilemektedirler. Bunların bir kısmı Phokaia Geç Roma Kırmızı Astarlı seramikleri olarak adlandırılan ve M.S. 5-7. yüzyıllara tarihlenen seramiklerdir (Resim: 4). Aynı tipte seramiklere daha önce yarımadanın birçok noktasında rastlamıştık[5]. Yine aynı tarihlere ait çok sayıda çatı kiremidi, günlük kullanıma yönelik pişirme ve servis kapları bulunmuştur. Tüm bu verilerden yola çıkarak kaleyi Geç Roma Dönemi'ne tarihlendirmek mümkündür.

27 No'lu Yüzey Araştırması Birimi

POI.21.161

Eğlenhoca Mahallesi Aşağı Ovacık Mevkii'nde yapılan yaya taramasında 280 m. rakımda, bağlık bir alanda konumlanan yapıdır. Kuru duvar tekniğiyle, toprak harçlı ve moloz ve kabayonu taşlarla inşa edilmiş yapının boyutları 4.5X2.5 m., korunan duvar yüksekliği 1.7 m.'dir. Bağ evi olarak kullanıldığı düşünülen yapının güneyinde tarım terası ve bir ağıl (3.8X2 m.) tespit edilmiştir. Ev içinde defineci çukurları gözlenmiştir. Evin çevresinde çanak çömlekler, çatı kiremitleri, at nalları, bağ bıçağı gibi tarımla ilişkili buluntular gözlenmiştir. Buluntular ile yapının mimari özellikleri Geç Osmanlı-Erken Cumhuriyet Dönemi özellikleri göstermektedir.

80 No'lu Yüzey Araştırması Birimi

POI.21.162

Eğlenhoca Mahallesi Yukarı Ovacık Mevkii'nde, 396 m. rakımda yer alan bir çeşme yapısıdır. Yol üzerinde konumlanmış çeşme kabayonu, moloz taştan inşa edilmiştir ve harçlıdır.

5 Aktaş vd. 2019

Dikdörtgen şeklinde, kemersiz, iki yanı yalaklı ve *spolia* malzemeyle aynası yapılmıştır. Çeşmenin çevresinde az sayıda çanak çömlek ve çatı kiremidi bulunmuştur. Çeşme yapısı Geç Osmanlı Dönemi'ne tarihlenmektedir.

POI.21.163

Eğlenhoca Mahallesi Yukarı Ovacık Mevkii'nde, 397 m. rakımda yer alan bir bağ evidir. Mimari kalıntılar dikdörtgen planlı ve üç odalı bir yapıya işaret etmektedir. Duvarlar kaba yonu taşlarla örülmüştür. Yapının iç duvar kalınlığı 0.5 m., dış duvar kalınlığı 0.65 m.'dir. Yapı 11X9.5 m. boyutlarındadır (Resim: 10). Bina içinde yoğun olarak Roma Dönemi'ne ait çatı kiremitleri (n=51), yeşil-sarı sırlı Osmanlı Dönemi çanak çömlek parçaları (n=17) bulunmuştur.

81 No'lu Yüzey Araştırması Birimi

POI.21.164

Parlak Mahallesi Sazadın Deresi Mevkii'nde, Salman baraj gölünün kuzeydoğusundaki 82 m. rakımlı bir vadi ve dere yatağı içinde konumlanmış su değirmenidir (Resim: 5). Yapıya ait mimari kalıntılar günümüzde yapısal bütünlüğünü büyük ölçüde korumaktadır. Türbin tipi su değirmenleri sınıfına giren yapının büyük bir su kulesi vardır. Kulenin batısında ise iki birimli değirmen bölümü yer almaktadır. Bu odanın boyutu 3.68X3.2 m.'dir. Yapı, köşelerinde düzgün kesme taş, diğer yerlerinde kabayonu ve moloz taşla örülmüştür. Kulenin içi bütünüyle sıvalıdır. Değirmen biriminin üst örtüsü ve su kanalının bir bölümü tahrip olmuştur. Değirmenin doğusunda geniş bir su kanalı tespit edilmiştir. Değirmen yapısı Geç Osmanlı ve Erken Cumhuriyet Dönemlerine tarihlenmektedir.

82 No'lu Yüzey Araştırması Birimi

POI.21.165

Urla-Karaburun ilçe sınırında, Balıklıova Mahallesi Küçüksıralı Mevkii sınırlarında kalan ve içinde balık çiftliği bulunan bir alanda tam kıyı üzerinde birbirine yakın olarak iki mimari yapı kalıntısı tespit edilmiştir. Sarnıç olduğunu değerlendirdiğimiz yapılardan birinin planı yuvarlaktır. Çapı 1.9 m. olup moloz taştan inşa edilmiştir. Duvarının korunan yüksekliği 0.8m.'dir. Denize bakan tarafta bir girişi bulunur.

Diğer yapı, 4.6X7.5 m. boyutlarında ve yine yuvarlak planlıdır. Sarnıcın 18 m. kadar kuzeyinde yer alır. Bu ikinci yapının işlevi belirsizdir. Çevrede herhangi bir arkeolojik buluntuya rastlanmamıştır. Yuvarlak planlı sarnıç mimari özellikleri bakımından Geç Osmanlı-Erken Cumhuriyet Dönemlerine tarihlenmektedir.

POI.21.166

Balıklıova Mahallesi, Küçüksıralı Mevkii'nde, balık çiftliği içinde ve kıyı boyunca Roma Dönemi'ne ait çatı kiremitleri ve çanak çömleklerin tespit edildiği alandır. Burada belirgin bir mimari kalıntı tespit edilmemiştir. Kıyının hemen arkasında kalan zeytinli sürülmüş tarlada da dağınık olarak Antik Dönem çatı kiremitleri ve çanak çömlekleri görülmüştür. Bunlardan bir tanesi sırlı olup geriye kalan 92 parça Roma Dönemi'ne tarihlenmektedir.

POI.21.167

Eğlenhoca Mahallesi Kemerdağı Mevkii'nde, Akua Balık Çiftliği içinde ve tam kıyıda dağınık halde aşırı çakıllaşmış çatı kiremidi (n=9), çanak çömlek (n=11), bir künk parçası ile iki yontma taş parçanın bulunduğu alandır. Yontma taşlardan biri Orta Paleolitik Dönem özellikleri göstermektedir. Kahverengi çakmaktaşından üretilmiş olup tamdır. Yüzeyi aşırı aşınmış ve sahil çakılına dönüşmüştür. Yine de yonga özelliği ve dış yüzdeki çıkarımları belirgindir. Alandaki diğer buluntular ise Roma Dönemi'ne tarihlenmektedir.

83 No'lu Yüzey Araştırması Birimi

POI.21.168

Küçükbahçe Mahallesi Karareis Mevkii'nde, 20 m. rakımlı makilik bir alanda Batıya doğru bakan bir yamaç üzerinde belli belirsiz mimari kalıntılar ile arkeolojik buluntuların tespit edildiği alandır. Alanda 12 m. uzunluğunda bir duvar ve çatı kiremitleri (n=58) bulunmuştur. Ele geçen çanak çömlekler (n=82) içinde sarı-yeşil sırlı parçalar ve *pithos* parçaları yer almaktadır. Arkeolojik buluntular alanın Roma ve Osmanlı Dönemlerinde kullanıldığına işaret etmektedir.

POI.21.169

Küçükbahçe Mahallesi, Karareis Mevkii'nde, makilik bir alanda konumlanmış bir yapıya ait mimari kalıntılardır. Yapının boyutları 3.3X3.9 m., duvar kalınlığı 0.62 cm.'dir. Yapının 9 m. güneyinde yuvarlak planlı tuvalet yapısı görülmektedir. Çevrede yeşil ve sarı renkli sırlı çok sayıda çanak çömlek (n=144), çatı kiremidi (n=13) ve mavi renkli cam objeler (n=3) tespit edilmiştir. Tüm bulgular yapının M.S. 19. yüzyıl sonuna ait olduğunu göstermektedir.

POI21.170

Küçükbahçe Mahallesi, Kocadere Mevkii'nde, Güzelkent Sitesi sahili üzerinde kısmen suyun altında kalan, dalgakıran olarak değerlendirdiğimiz bir mimari kalıntıdır. Yapı, 12-15 m. uzunluğunda, 5 m. genişliğinde ve 2 m. çapında iri taşlarla örülmüştür. Kayaların üzeri patinalıdır. Yakın çevrede Roma-Bizans Dönemi çanak çömlekleri olsa da doğrudan yapıyla ilişkili arkeolojik buluntuya rastlanmamıştır.

POI.21.171

Küçükbahçe Mahallesi, Kocadere Mevkii'nde, Güzelkent Sitesi sahili üzerinde, 9 m. rakımlı alanda yer alan bir mimari yapıdır. Yapının duvarları horasan harçlı, kabayonu, büyük boyutlu taşlarla örülüdür. Duvarın güneyinde 1 m. çıkıntı yaparak kesitin içine giren yarım daire şekilli çapı 2 m. olan bir duvar daha yer almaktadır. Yapı kalıntılarının olduğu alanda çatı kiremitleri (n=27) bulunmuştur. Alandan ele geçen çanak çömlekler (n=28) aşınmış durumdadır. Yapı büyük olasılıkla Antik Dönemde kullanım görmüştür.

84 No'lu Yüzey Araştırması Birimi

2021 sezonunda ilk defa olarak Karaburun iskelesinin karşısında yer alan Büyük Ada'yı ziyaret etme fırsatı elde ettik. Neredeyse tamamı yaya olarak taranan adada Roma, Bizans ve Osmanlı Dönemlerine ait kalıntılar keşfedilmiştir. Bugün üzerinde sadece keçilerin ve kuşların barındığı Büyükada'nın, Antik kaynaklarda ismi geçen "Sidousa" (Σίδουσα) antik kenti olabileceği önerilmektedir[6].

POI.18.83

İskele Mahallesi, Saip İskele Mevkii'nde yer alan, Büyük Ada'da kıyı üzerinde, Karaburun iskeleye bakacak şekilde konumlanan koydaki Antik Dönem yerleşimidir. Kıyıyı çevreleyen kalker anakaya üzerinde mimari yapı kalıntıları günümüzde halen görünür vaziyettedir. Alanda yapılan taramada 275 adet çanak çömlek, 248 adet çatı kiremidi, altı adet sürtmetaş, iki adet metal ve bir cam obje kayıtlara geçmiştir. Çanak çömlekler Geç Roma-Erken Bizans, Bizans ve Osmanlı Dönemlerine ait özellikler göstermektedir (Resim: 6). Bizans Dönemine ait tipik örnekler ise M.S. 13. yüzyıla tarihlenmektedir.

Adadaki tarama sırasında 1816 tarihli madeni bir para ele geçmiştir. Avusturya İmparatorluğu'nun (1806-1857) çift başlı kartal ve kral taçlı armasını taşıyan bu paranın arka yüzünde "Bir Kron" (*Ein Kreuzer*) ifadesi yer alır. Paranın üzerinde net bir şekilde "*K.K. Oesterreichische Scheidemünze*" ifadesi okunmaktadır. K.K. kısaltması, "*Kaiserlich und Königlich*" anlamında olup Kaiserlich, Avusturya imparatorunu, Königlich ise Macaristan kralını ifade etmektedir. Bu para envanterlik eser olarak Çeşme Müzesi'ne teslim edilmiştir.

POI.21.172

İskele Mahallesi, Saip İskele Mevkii'nde yer alan Büyük Ada'nın 41 m. rakımlı doğal düzlük bir alanında, dağınık halde ve yoğun miktarda arkeolojik buluntunun tespit edildiği alandır. Alandan 152 adet çanak çömlek, 117 adet çatı kiremidi, 1 adet cam ve 1 pişmiş toprak obje ele geçmiştir. Buluntu alanı, adanın her yerine hakim yüksek bir konumda yer almaktadır. Bu alanda mimari kalıntı tespit edilmemiştir. Bu durum alanı kaplayan yoğun makilikle ilişkili olabilir. Buluntular alanın Roma Döneminde kullanımına işaret etmektedir.

6 Talbert 2000: 852, Map 56.

POI.21.173

İskele Mahallesi, Saip İskele Mevkii'nde yer alan Büyük Ada'nın Kuzeydoğu kesiminde, tam sahil üzerinde sarnıç olarak değerlendirdiğimiz mimari bir yapıdır. Yuvarlak planlı, iyi korunmuş yapının boyutları 3.4X3.8 m.'dir. Girişi 1.3 m. olup denize doğru bakmaktadır. Kabayonu taşlarla örülmüş sarnıç kireçli harçlı duvarlara sahiptir. Yapının iç duvarları sıvalıdır. Duvarın korunan yüksekliği 1.4 m. olup dokuz sıra taş korunmuştur. Duvar kalınlığı ise 50 cm.'dir. Sarnıç yapısı olasılıkla M.S. 19. yüzyıl sonuyla M.S. 20. yüzyıl başlarına aittir.

POI.21.174

İskele Mahallesi, Saip İskele Mevkii'nde yer alan Büyük Ada'nın güneyindeki bir su yapısıdır. Yuvarlak planlı, kabayonu taşlarla örülü, harçlı yapının üç sıra duvarı korunmuştur. Yapının içi moloz ve küçük taşlarla dolmuştur. Olasılıkla sarnıç olarak işlev görmüş ağzı denize bakan yapının M.S. 19. yüzyıl sonuyla M.S. 20. yüzyıl başlarında kullanıldığı düşünülmektedir.

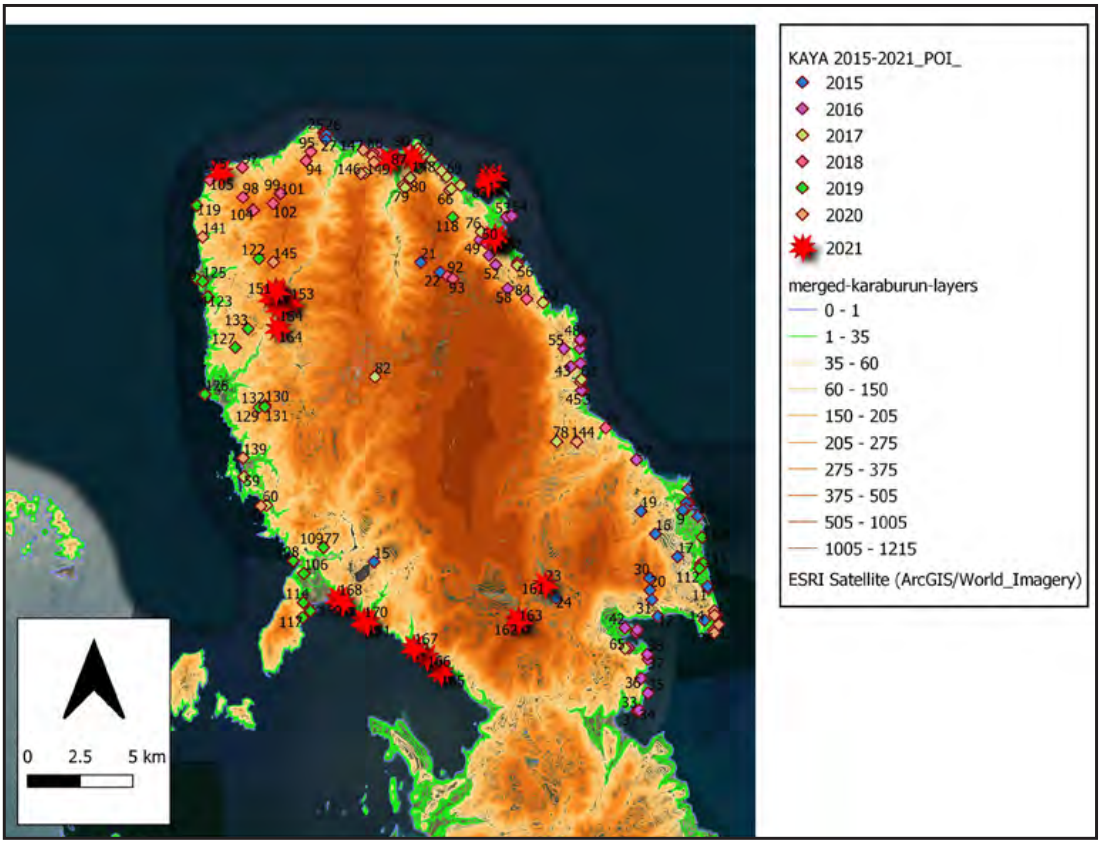
2021 çalışmalarıyla birlikte Karaburun İlçesi'nin kıyı kesiminin yaya taraması sonlanmıştır.

KAYNAKÇA

Aktaş, R., E. Sezgin, Ç. Çilingiroğlu, 2019. "İzmir-Karaburun Yüzey Araştırmasında Ele Geçen Roma Dönemi Seramikleri", *OLBA* 17: 369-412.

Çilingiroğlu, Ç., M. Kaczanowska, J. Kozlowski, B. Dinçer, C. Çakırlar ve D. Turan, 2020. "Between Anatolia and the Aegean: Epipalaeolithic and Mesolithic Foragers of the Karaburun Peninsula", *Journal of Field Archaeology* 45.7: 479-497.

Talbert, R.J.A. (Ed.), 2000. *Barrington Atlas of the Greek and Roman World*. Princeton University Press.

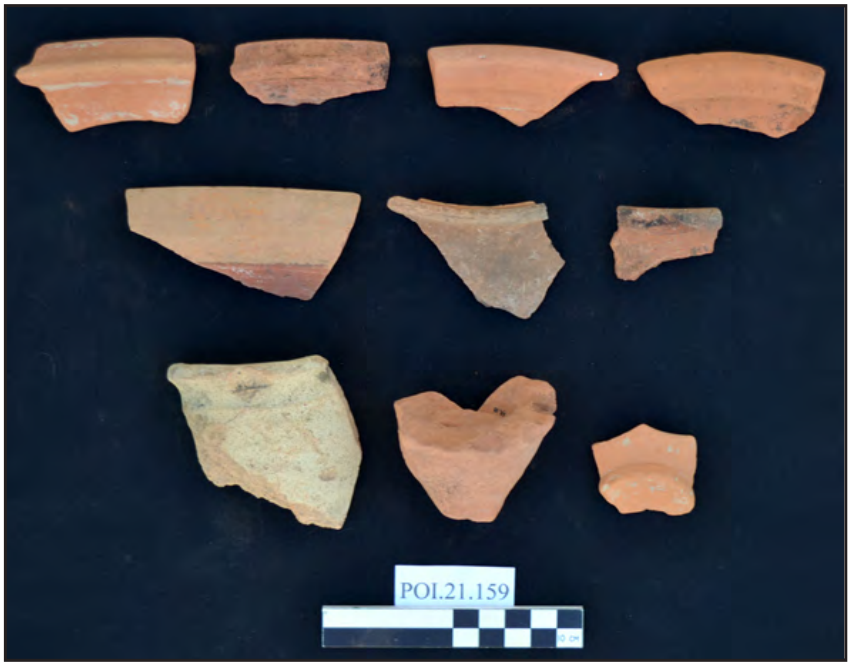
Resim: 1

Resim: 2

Resim: 3

Resim: 4

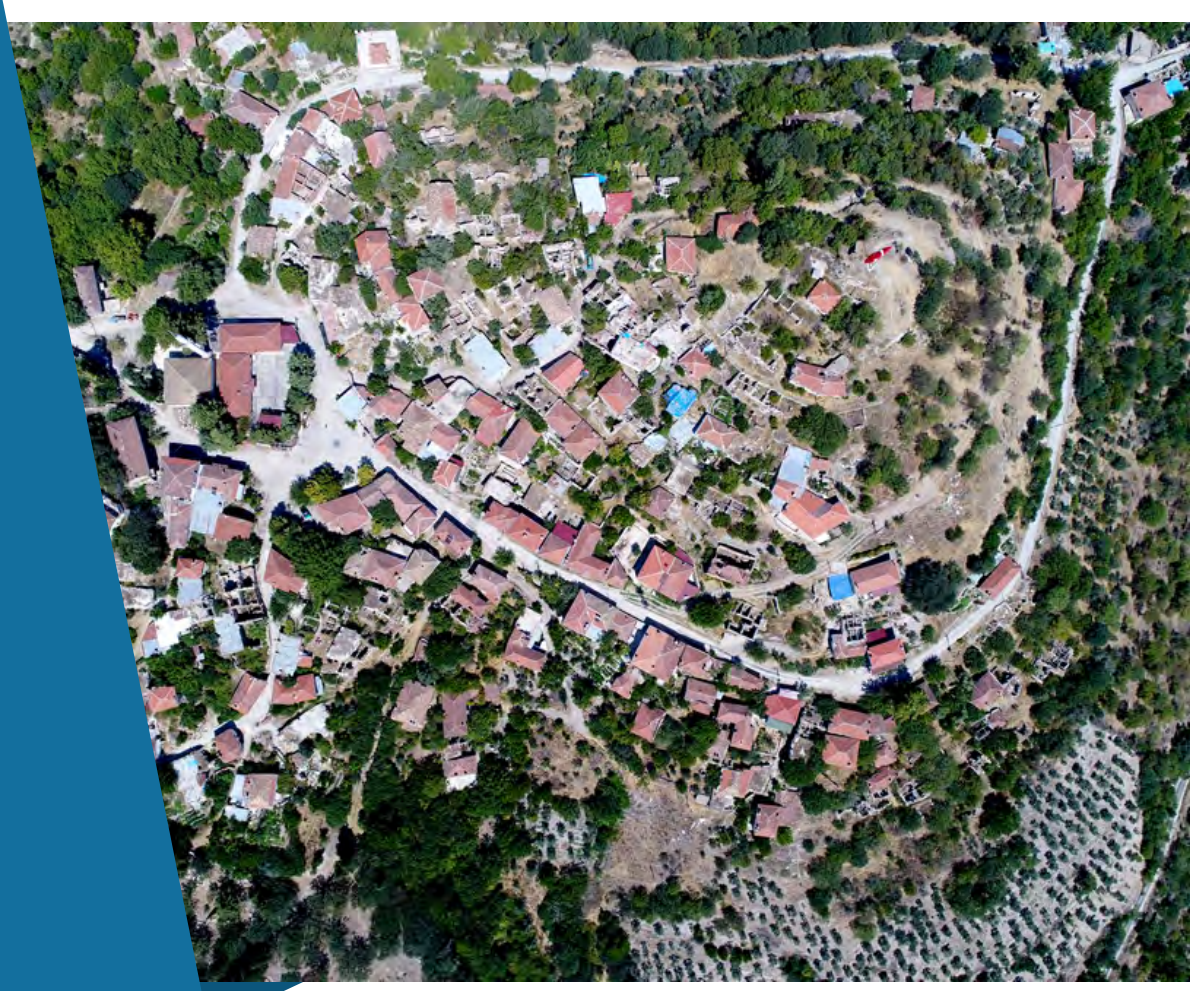
Resim: 5

Resim: 6

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI

CİLT 1

38. ARAŞTIRMA SONUÇLARI TOPLANTISI

Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

42. Uluslararası Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumu

38. ARAŞTIRMA SONUÇLARI TOPLANTISI

CİLT 1

23-27 MAYIS 2022
DENİZLİ

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI ANA YAYIN NO: 3735/1
Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü Ana Yayın No: 196/1

Editör
Dr. Candaş KESKİN

23-27 Mayıs 2022 tarihlerinde Denizli'de düzenlenen 42. Uluslararası Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumu Pamukkale Üniversitesi'nin katkılarıyla gerçekleştirlmiştir.

e-ISSN: 2667-8837

Grafik Tasarım
Nihal KARAPEK

Kapak Fotoğrafı
Bilge YILMAZ KOLANCI, Attouda Araştırmaları 2021.

Not: Araştırma raporları, dil ve yazım açısından Dr. Candaş KESKİN tarafından denetlenmiştir. Yayımlanan yazıların içeriğinden yazarları sorumludur.

Ankara 2023